

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709943472/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Med Grev Charles, som i Hat og Kappe  
Ud ad Døren iler, følge vi:  
Ned han styrter ad den brede Trappe,  
Herrer, Damer stormende forbi.  
Kinden luer, sig hans Fødder rappe,  
Som en Fanges, der sig føler fri,  
Som om Flammen brændte ham i Hælen;  
Dog, den var ei der — den var i Sjælen!

Først i fri Luft samler han sin Tanke,  
Hvor, med Blikket vendt mod Stjerner Hær,  
Sprængt han skuer hver en jordisk Skranke.  
Og sig tykkes Himlen mere nær.  
Høiere han føler Hjertef hanke,  
Thi med henrykt Bilk han løser der,  
Midt i Krandsen af de gyldne Stjerner,  
Hendes Navn, som Evigheden værner.

Og han iler hen, hvor Havet slynger  
Bølgebæltet omkring Landets Kyst:  
Der hans Hjertes Drøm paa Voven gynger,  
Hver en Bølge om det Navn nu synger,  
Som fra Stjernen ham tilsmilte Trøst.  
Stille Fred og paradisisk Lyst  
Strømmer med hans Blod til alle Aarer,  
Varmer, qvæger, fryder og bedaarer.

Hvo har Navn for hvad han her fornemmer,  
Medens op fra Hjertets Dyb nu lod  
Glædens fulde Chor i høie Stemmer?  
End i Taarers Dal han forud nød  
Sjælens Lyst, der Graven gjennembrød,  
Lysets Herlighed, som Himlen gjemmer  
Til den frelste Aand, der løst fra Sorgen  
Gjennem Døden gaaer til Livets Morgen. —

Men til D i e n e ! — Vintren er forbi,  
Og imod Enden lakker det med Vaaren;  
Det friske Lindblad afryster Taaren,  
Og Poplens Krone gynger frank og fri;  
I Skoven fløiter Fuglen sit Pipi,  
Og hver en Blomst, som Floras Barn har baaren,  
Hvis Kalk nu Lys og Varme kommer nær,  
Sig aabner duftende, med farvet Skjær.